

ΒΑΡΟΜΕΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. . . τοῦ κ. Γενναδίου εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος· ἔπειτα οἱ λόγοι διαφόρων ὑπαιθρίων ρητόρων, εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου· ἔπειτα ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῶν Ἀνακτόρων· ἔπειτα οἱ λόγοι τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν πρὸς τοὺς ἐφένδρους, συμπληρούμενοι καταλλήλως διὰ τῶν προσφωνήσεων τῶν βουλευτῶν καὶ πολιτευομένων πρὸς τοὺς καθ' ὁμάδας ἀφικνουμένους συνεπαρχιώτας των· ἔπειτα οἱ λόγοι τοῦ κ. Συνοδινού, τοῦ κ. Βιδάλη, τοῦ κ. Δούνη, τοῦ Ναξίου ἱερέως, τοῦ κ. Ἀνδρονόπουλου, τοῦ κ. Στεφανίδου καὶ αἱ ἐν εἰδει λόγων ἑμμετροὶ παρορμήσεις τοῦ κ. Σιγάλα· ἔπειτα ὁ λόγος ὁ βασιλικὸς ἐν τῇ βουλῇ, ὁ λόγος ὁ ἐπεξηγηματικὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ λόγος ὁ ἐναγκαλιστικὸς τοῦ κ. Λομβάρδου, ὁ λόγος ὁ συνδιαλλακτικὸς τοῦ κ. Τρικούπη καὶ οἱ λόγοι οἱ ἀπέραντοι πολλῶν ρητόρων ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον. . .

Ἡ πατρίς εἶνε εὐχαριστημένη ἀπὸ τὰ φωνητικὰ ὄργανα τῶν τέκνων της! Ἀλλ' ἂν ἦτο ὁ Ἀμλέτος ἐδῶ, ἂν ἦτο ὁ σκοτεινὸς ἐκείνος ἡγεμονόπαις τῆς Δανίας, ὁ ἀμειλικτος σκώπτης, ἂν παρευρίσκετο εἰς τὰς διαδηλώσεις καὶ τὰς δημηγορίας, τί θὰ ἔλεγεν ἀκούων τόσους λόγους καὶ τόσας λέξεις, λέξεις, λέξεις; . . .

Μετὰ τὴν περίοδον ταύτην τὴν κατ' ἐξοχὴν *λογιωτάτην* ἣτις ἔληξεν ἀφότου βαθμηδὸν ἐσδέσθη καὶ ἡ τελευταία ἡχώ τοῦ τελευταίου ζήτω τοῦ τελευταίου ἐπιστράτου, ἀφότου ἡ αὐστηρὰ ὁμορρυθμία τῆς στολῆς ἀπερρόφησε βαθμηδὸν τὸν γραφικὸν καὶ συγκινητικὸν φυρμὸν τῶν βραχῶν, τῶν φουστανελλῶν, τῶν καπῶν, τῶν μηλωτῶν, τῶν κούκλων, τῶν φεσίων καὶ μανδηλιῶν, ἐπῆλθε περίοδος ὑφέσεως, περίοδος ἀντιδράσεως μάλιστα, καὶ ταύτην διατρέχομεν νῦν. Ὅλοι ἀνέμενον νὰ συνέλθῃ ἡ βουλὴ διὰ νὰ ἐξαφθῇ ἔτι μᾶλλον τὸ φρόνημα, διὰ νὰ καταστῇ φλογερώτερος ὁ ἐνθουσιασμός, καὶ ἡ βουλὴ, ἀφοῦ συνῆλθε μετὰ παρατεταμένον λήθαργον, χασμωμένη, βραδυκίνητος, δύσθυμος, μετέδωκε τὸ νωθρόν της χάσμημα εἰς τὸ ἔθνος. Τὰ τεταμένα νεῦρα ἤρχισαν ἤδη νὰ χαλαρῶνται, τὰ ἐξημμένα πνεύματα νὰ κατευνάζωνται, ὁ σφυγμὸς ἐγένετο βραδύτερος· ἡ ἀμφιβολία καὶ ὁ δισταγμὸς εἰσέρχονται εἰς τὴν ψυχὴν καὶ ἐνθρονίζονται ὁσημέραι ἀνετώτερον ἐν αὐτῇ, ἐν ταῖς συνδιαλέξεσι δὲ γίνεται χρῆσις μείζων ἢ πρότερον τῶν ὑποθετικῶν μορίων τοῦ λόγου. Ὁμίχλης παραπέτασμα ἀρχίζει νὰ ἐκτείνηται ἐκεῖ ὅπου τὸ βλέμμα πρὸ μικροῦ ἐβλεπεν ὀρίζοντας καινοὺς καταυγαζομένους ὑπὸ τῆς αἴγλης παρηγόρων ὀνείρων καὶ ἐπειδὴ τὸ βλέμμα δὲν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ μέσον τοῦ θολοῦ φραγμοῦ στρέφεται ἐξ ἀνάγκης πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ προσηλοῦται εἰς ἄλλα ἀντικείμενα συνήθους ἀηδοῦς πραγματικότητος. Ἰδοὺ ὅτι ἡ βουλὴ κατηνάλωσε ὥρας πολλὰς κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις συζητοῦσα ἂν ὁ κ. Δημοσίουλας ἐκ Δομοκοῦ καὶ Φαρσάλων καὶ ἂν ὁ κ. Τσαπαλίδης ἐκ Λαρίσης εἶχον τὰ προσόντα νομίμων βουλευτῶν, καὶ ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν—Θεέ μου, Θεέ μου!—ὁ ἱστορικὸς ὑπομοίραρχος κ. Λαπαθιώτης. Μεθαύριον, νὰ τὸ ἐνθυμῆσθε, ἂν ἀπρόοπτον τι συμβῇ δὲν ἐπιφέρῃ τὴν ὕψωσιν τῶν χρεωγράφων τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐν τῷ μεταξύ ἡ βουλὴ καὶ τὸ κοινὸν λησμονοῦντα τοὺς ριγοῦντας εἰς τὰ ὑγρά πεδία τῆς Θεσσαλίας εἰκοσακισχιλίους ἐφένδρους, θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα περὶ τοῦ

τίς ἐκ τῶν προταθεισῶν χιλίων ἑπτακοσίων μεθόδων πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος εἶνε ἡ καλλιτέρα!

Τὸ φαινόμενον εἶνε ἀξιοπαρατήρητον καὶ δὲν πρέπει νὰ παραβλέψωμεν τὰ ἐξ αὐτοῦ διδάγματα.

Πολὺ προώρως ἐξηγέρθη ὁ ἐνθουσιασμός καὶ πταῖουν οἱ δόντες τὸ σύνθημα αὐτόκλητοι διευθύνται τῆς σκηνῆς, οἱ παρχάφοροι ἐκεῖνοι οἵτινες ὡς ἐνεργούμενοι ἀναπαίνονται εἰς τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις καὶ λαμβάνουν αὐθαιρέτως τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κινήματος, μονάδες αὐτοκέφαλοι, ἀνεύθυνοι καὶ διὰ τοῦτο ἐπικίνδυνοι, ἤρῳσαι δυστυχῶς διὰ τὴν ἑλλειψὶν ὁμάδων καὶ κέντρων κανονικῶς συγκεκροτημένων ἅτινα ὀφείλουσι νὰ ρυθμίζωσι συστηματικώτερον καὶ ἐπωφελέστερον τὴν ἐνέργειαν ἐν παρομοίαις κρίσεσιν ἡμέραις. Οὐδ' ἀπαλλάσσεται τῆς ἐπὶ τούτῳ εὐθύνης ἡ κυβέρνησις, ἣτις ἐν ἐπιγνώσει τῶν μελλόντων καὶ τῶν δεόντων γενέσθαι, ὀφείλει νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ ρυμουλκηθῇ κατὰ τὴν φράσιν της εἰς τενάγη ἐπισφαλῇ, ὅποθεν ἀμφοδύλλομεν ἂν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ ἀλώδητον τὸ σκῆφος της.

Ἐξητρίσθη ὁ ἐνθουσιασμός εἰς τόσους λόγους, εἰς τόσα συλλαλητήρια, εἰς τόσας διαδηλώσεις, εἰς τόσας μελοδραματικὰς ἐπιδείξεις καὶ ἐπῆλθεν ἡ ἐξάντλησις ὡς ἦτο ἐπόμενον καὶ ἀρχίζει νὰ γίνηται αἰσθητὴ ἡ τρυξ τοῦ πυθμένος. Διότι ὁ ἐνθουσιασμός εἶνε κατὰστασις ἐκτάκτος, μὴ φυσιολογικὴ καὶ οὐδεὶς ὁργανισμὸς ἀντέχει εἰς τὴν μακρὰν παρὰτασιν αὐτοῦ, τὰ δὲ βίαια διεγερτικὰ φάρμακα πάντοτε ἔχουσι βλαβεράς συνεπεῖας. Τὴν παγερὰν ἐστίαν μας δὲν ἦτο δυνατόν νὰ θερμάνῃ ἡ ῥιζὴ τοῦ ἀχύρου ἡ ἀκαριαίως ἀποτομένη καὶ ἀκαριαίως πάλιν σθεννυμένη, καὶ εἶνε φόβος μὴ λείψῃ ἡ θερμότης ὅποταν ἀκριβῶς θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην αὐτῆς. Ἐπρεπε νὰ τὸ σκεφθῶσι καὶ νὰ τὸ ἐννοήσωσιν οἱ πρόθυμοι αὐτοὶ ἐργολάβοι τῶν ἐθνικῶν θεαμάτων ὅτι ἀφοῦ διὰ λόγους ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης ἡ στιγμὴ τῆς ἐνεργείας ἐμελλε ν' ἀναβληθῇ, δὲν ἠδύνατο τὸ ἔθνος ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους νὰ κραυγάζῃ ζήτω, νὰ κροτῇ τὰ παλαμάκια, νὰ περιφέρῃ σημαίας, νὰ συνέρχεται εἰς συλλαλητήρια καὶ . . . νὰ μὴ κάμνῃ τίποτε ἐντοσούτω. Θὰ ὁμοιάζε τότε τὸ ἔθνος πρὸς τοὺς χοροὺς ἐκείνους τῶν μελοδραμάτων οἱ ὅποιοι καταπονοῦσι τὰ ὦτα τῶν θεατῶν ἐπὶ πολλὰ λεπτά τῆς ὥρας δι' ἀρειμανίων κραυγῶν: Ἀγωμεν! σπεύσωμεν! ἐμπρός! . . . ἄς δράμωμεν εἰς τὴν νίκην!, καὶ ἐντοσούτω οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν κινεῖται, ὅτε δὲ κινηθῶσιν ὅλοι ὁμοῦ, ἀποχωροῦσιν εἰς τὰ παρασκήνια καὶ ἀλλάζουσιν ἐκεῖ τὴν στολὴν τοῦ πολεμιστοῦ μὲ τὴν πεζὴν ἐργατικὴν ἐνδυμασίαν.

Αὐτὰ διελογιζόμεν βλέπων τὴν εἰκόνα τοῦ Μιλάνου τῆς Σερβίας εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Ἀστερος καὶ ἐναυλον ἔχων εἰς τὰς ἀκοάς μου τὴν ἀφόρητον ἀπεραντολογίαν τῶν τελευταίων ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεων. Ἐνθυμούμενος δ' ὅτι ἡ πρώτη προῆξις τοῦ Μιλάνου ἅμα τῇ εἰδήσει τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ταρχῶν ἦτο ν' ἀπαγορεύσῃ τὰ συλλαλητήρια καὶ τὴν γλωσσαλγίαν τῶν ἐσημερίδων δὲν διστάζω νὰ κηρύξω ὅτι ἐντὸς τοῦ κρανίου τοῦ εὐσάρκου ἐκείνου ἡγεμόνος εἶνε ἀποθηκευμένη ἀρκετὴ δόσις πρακτικότητος καὶ ὀρθῆς κρίσεως.

Ἡ Σερβία πιθανόν νὰ μὴ ἐνεργήσῃ ἕως τέλους, ἀλλ' ἀποφυγοῦσα τὰς θορυβώδεις ἐπιδείξεις καὶ τὰς θεατρικὰς μεγαλορρημοσύνας ἐμπνέει πλείονα πεποιθήσιν καὶ μεγαλείτερον σεβασμόν. Ἡ Ἑλλὰς θ' ἀναγκασθῇ ἰσως νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ὁμῶς μέχρι τῆς ὑστάτης στιγμῆς τῆς ἐνεργείας, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τὰ πρακτορεῖα θ' ἀναγγεῖλωσιν εἰς τὴν Εὐ-

ρώπην ὅτι ἡ φουστανέλλα τῶν εὐζώνων μας ἐφάνη εἰς τὸν Ὀλυμπον θ' ἀκούη τὰ δηλητηριώδη σκώμματα καὶ τοὺς χλευασμοὺς τῶν δημοσιογράφων τῆς Ἑσπερίας.

Δὲν εἶμαι ἀπαισιόδοξος καὶ ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅταν σημάνῃ ἡ ὥρα τὸ ἔθνος θὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ συνετώτερον καὶ καλλίτερον, διὰ νὰ μὴ ἀπολέσῃ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἡ πρᾶξις του τὴν μεγάλην αὐτῆς σοβαρότητα πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα ὅπως ἐξουδετερωθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ ἐπιζήμιος ἐνέργεια τῶν φρενολήπτων, τῶν ἀδολέσχων, τῶν ἀνυπομόνων, τῶν κωμωδῶν. Διὸ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν πατριωτικῶν εἰσφορῶν παρακαλῶ νὰ ἐγγραφῇ καὶ τὸ ἰδικόν μου ὄνομα εἰς τὴν στήλην τῶν δωρητῶν, ἐπειδὴ προσφέρω ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν κυβέρνησιν εἰκοσιπέντε φίμωτρα καὶ ἑκατὸν ὀργυῖας στερεοῦ σχοινίου διὰ νὰ τὰ χρησιμοποίησιν πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΕ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΤΟΝΟΣ ΕΦΕΔΡΟΥ

Τὰ πάντα βαίνουν σὺν θεῷ, ἀδελφὰ μου, ὡς τῶρα,
τοῖτόστι τὰ γυμνάσια, ὁ πατριωτισμός,
τὰ ζήτω, ἡ σκοποβολή, ἡ βραδυνὴ θεοδώρα,
ἡ Διάννα, τὸ σπασίτιον καὶ ὁ στρατωνισμός.
Ὅλα βαδίζουν σὺν θεῷ, μὰ τὴ γλυκερὰ μας μάνα,
καὶ μόνο πῶς δὲν ἐρώγεται πρὸς ἡ κουραμάνα.

Ω, ΠΩΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ!

Σ' ἄλλους καιροὺς ἐκόπτοντο τοῦ ἔθνους οἱ πατέρες
νὰ ρίξουν τὴν Κεβέρησι μὲ λύσσα, μὲ μανία.
Μὰ τῶρα, εἰ παρόδεις ἀληθινὰ ἡμέραις!,
νὰ τὴν κρατήσουν προσπαθεῖν μὲ πόση ἀγωνία.
Ὅμως ἐχρῶ πῶς ὅλους μας καίει πολέμου λαῖρα
κ' ἴσως γι' αὐτὸ ἀπ' τὴ Βουλὴ γυνὰ εἰρήνης ἄρα.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τρία πουλάκια καθοῦνται στὸ Ἀστεροσκοπεῖο,
τὸνα τὸ λέγε βασιλῆά, τῆλλο λαδ τὸ λέγε,
τὸ τρίτο τὸ καλλίτερο τὸ λέγε Ἰππουργεῖο,
καὶ τὰ γτωχὰ περίλυπα μερολοχιῶν καὶ κλαῖνε.
Τὸνα φωνάζει πόλεμος, τ' ἄλλο ζητῶ εἰρήνη,
τὸ τρίτο, λέει, βρε πουλά, ἄς γείνη εἰ, τι γείνη.

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

μετὰ τὴν συμφιλίωσιν τῶν κομμάτων.

Καθ' ἃς ἔχομεν θετικωτάτας πληροφορίες, μεταρρυθμίσεις τοῦ ὑπουργείου εἶνε ἀναπόφευκτος καὶ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῶν τελευταίων γεγονότων. Πρὸς τοῦτο ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηληγιάννης προσέβη εἰς τὰς δεούσας συνεννοήσεις πρὸς τὸν κ. Τρικούπη, ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν προχθὲς κατ' οἶκον, ὅπως ὁ τελευταῖος αὗτος ἀναλάβῃ τὸ χρεῖον ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἢ τὸ τῆς Δικαιοσύνης. Ἀγνοεῖται ὅμως ἐτι ποῦ κατέληξαν αἱ διαπραγματεύσεις καὶ ἂν ἐπετεύχθῃ ὀριστικὴ συμφωνία· οὐχ ἥττον δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ πρόσληψις τοῦ ἐκ Μεσολογγίου βουλευτοῦ θέλει προσθέσει νέαν δύναμιν καὶ πλείοτερον κύρος τῇ κυβερνήσει.

✕✕✕

Μανθάνομεν καὶ δυνάμεθα νὰ τὸ ἀναγγείλωμεν μετὰ βεβαιότητος ὅτι κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ὁ κ. Χαρίλαος Τρικούπης δὲν θέλει ἐκτεθῇ πλέον ἐν Μεσολογγίῳ, ἐνθα ἡδύνατο εὐλόγως νὰ φοβῆται ἀποτυχίαν. Ἦδη ἡ ἐπιτυχία του δύναται νὰ θεωρῆται ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ἐκτιθεμένου ἐν Γορτυνίᾳ, ὅπου μετέφερε τὰ πολιτικὰ δικαιώματά του, καὶ παραληφθέντος ἐν τῷ συνδυασμῷ τοῦ κ. Δηληγιάννη.

✕✕✕

Καθὰ λέγεται ὁ κ. Λομβάρδος παραιτεῖται προσεχῶς τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, διοριζόμενος γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

✕✕✕

Τὸ χθесινὸν ἄρθρον τῆς Ὁρας μεγάλως ἐξετιμήθη διὰ τὴν δύναμιν, τὴν λογικὴν τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τὴν ἀκρίβειαν, μεθ' ἧς ὥριζε τὴν θέσιν τῶν τε ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων. Ἐρωτήσαντες δ' ἐμάθομεν ὅτι ὠφείλετο εἰς τὸν δεδοκιμασμένον κάλαμον τοῦ συναδέλφου διευθυντοῦ τῆς Νέας Ἐφημερίδος κ. Ἰω. Καμπούρογλου.

✕✕✕

Εὐχάριστος ἀγγέλλομεν ὅτι ἡ συνάδελφος *Πρωτὰ* μεταρρυθμίζεται καὶ βελτιοῦται ἐπαισθητῶς. Τὸ σχῆμα αὐτῆς αὐξάνει συμμορφούμενον πρὸς τὸ τῶν μεγάλων καθημερινῶν ἐφημερίδων μας, πλήρης δὲ ἀναμόρφωσις θέλει ἐπέλθῃ ὡς πρὸς τε τὴν σύνταξιν, τὰ ἔγκαιρον τῶν εἰδήσεων καὶ τὴν ἐν γένει ποιικιλίαν καὶ καλὴν διάταξιν τῆς ὕλης. Τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ἀναλαμβάνει ὁ πρῶτος καθηγητὴς καὶ γνωστὸς ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ νέος κ. Ν. Καζάκης.

✕✕✕

Καὶ χθὲς πρὸ μεσημβρίας συνεδρίασεν ὡς συνήθως ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ προβάσας εἰς νέαν ἐξέτασιν διαφόρων ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων ἀναμειγμένων εἰς τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ὑπουργείου. Τὸν πρόεδρον κ. Μαυρομαρῶν καλυόμενον ἕνεκα ἀσθενείας ἀνεπλήρου ὁ κ. Στέφανος Δραγούμης.

Κράκ